

Vor geniale Tid

DIGTE AF P. SØRENSEN - FUGHOLM

Forandring afvexsler

Vor geniale Tid

Lig en Sardin dog paa dit Stemmebaand
og tal dog ej saa kridt- og idiotisk
og overlegent om den Fremskridts-Aand,
hvoraf man ej kan andet som ta' Notis.
Saa se dog, hvad der ikke faaregaar!!
Naar havde vi en Tid som vore Dages?!?
Hvem af os drømte om en Tid som vor
for jeg vil sige 100red Aar tilbages?!

Da var det kuns et Tanke-Ekskrement
med Hensynd til, hvad angaar med og fløje.
At Mensket skulde blive Komparent
til Høns og Popper- eller andre Gøge,
det vilde man forsvoret at var Løgn,
og det var ikke Fjolserne alene,
nu har vi set med vores egne Øjen
de mest fænormenale Fænormene.

At selv jeg meget tvivlsom var en Gang,
jeg chikanerer ej mig for og sige.
Når Pressen deres Censachioner brang
om Radiumstелефoner og dets lige
om Folk, som at der laved Loppinglop
og fløj med Hodet ned i Nat og Dage,
jeg skepsisk sagde til mig selv: Hold op!!
Nu er det nok! Det kan den ikke tage!?

Jeg næred Tvivl p. G. a. min Forstand,
som nu forsvunden er som Duk for Solen,
nu lader det sig gjøre jo og kan
i Arroplaner overfløje Polen,
man svømmer flot fra Dovre til Calais
og sykler rundt om næsten hele Jorden.
Oh! maa man ikke sige den er nejs?!
Og dog er det kuns bare i dets Vorden!

Naar mig og Trine sidder tavs os hen
ved vores Apperat med Luftantænde
i denne Del af Verden er det Spænd
og høre Lyde fra den anden Ende.
Atlantehavet byder kjækt vi trods,
og som et Søm vi dagligt fløjer over,
vi vaagnet har og underkastet os
hver slumrende Naturkraft, som der sover.

Man skulde altsaa fakta ikke tro,
at mig, der gik som Dreng i Bloustrød Mose
og flyttede en ydmyg Husmandsko,
har taget Del i slig en Abortose.
Min kjære Fader du var blevet skoldt,
hvisaarsag at du ellers havde levet!
Din Søn, som for et Skompelskod du holdt,
er dog iligumvel til noget blevet!

Hvad Dag jeg vil, jeg taler med Ny Jork,
jeg danser Jas til Toner fra Le Havre,
de Dage, at jeg brugte Grev og Fork,
nu faarekommer mig utroligt pauvre.
Nu gad jeg se dit overraskte Blik!
Det var forresten pussigt, at du døde
just 10 Aars Dagen førend at vi fik
i Radio vor første Aandeføde.

Jo, vidst er Tiden stor, vi lever i,
enhver maa sig for det Faktotum bøje,
der ingen Grændser er for vor Geni,
snart kan vi sikkert under Vandet fløje.
Dog, Praleri er ej min Karatér,
jeg er beskeden, men enormt opfindsom
det er vi nu og rige paa Ideer,
det kan man ikke sige andet end som.

Forandring afvexsler

Naar man som mig i hvide Kredse kommer,
de Ord man hører daglig, omendtrekt:
Oh, gid, at det var alletider Sommer
og altsaa Sommeren var pergament.

O, hvilken Hurrisondt, der dette kræver,
at de kan faa det over deres Mund,
det viser blot, at denne er for snæver
og maa udhvides – maa det lykkes kun!!

Nej, lad os kuns om vores Vinter frede,
thi den var kold*, jeg garentere vil,
at skulde evigt rende rundt og svede,
lidt Kødelighed maa der fakta til.

Al Ære og Respekt for Sommertiden
med al dens Varme (hvis den ej er kold).
Med al Vedmoden og Medlangkodliden
gi'r Vintren os et herligt Underhold.

Blandt de firstclasseste af mine Glæder
er den at gaa, naar det er maanelyst
i Sneen med opsmøgede Benklæder,
som daler ned saa stemningsfuldt og tysst.

* Bemærk dette Ordspild:
kold, naar det er varmt!! hvori det morsomme ligger.

Se, hvor de unge Damekinder blusser,
hvor svolmer henrykt deres glade Barm,
naar ned af Bakke de paa Kælken russer,
helst under Opsyn af en Herrearm!!?

Man bli'r af Skjøjtøløbersken besejret,
hun gjør Pirutter, susser som et Lyn!?
Der faldte hun med Benene i Vejret.
O, hvor er dette dog et herligt Syn!!?

Og dem, som der har Raad, tar ud i Switter
og staar paa Ski os svimlende forbid;
der ligger en Maggi i Sneens Glitr,
en Stemning i det ene Ord: En Ski!!

Den Fryd ej sammenlines kan med nogne
at gaa med knappet Pelc, men aabent Sind
i Vinterkulden ene med ens Kone,
som bider een i Næse og i Kind.

Jo, Vinteren er os en skøn Foræring,
vi ej vil miste for en Billiard.
Hvad blev det heller ej for en Forvirring,
hvis pluslig der var ingen Januar?!?

*Disse vers er det første
egentlige satsarbejde,
som sætterlærlingene har udført
ved Bogtrykfagets Forskole.
Bogtrykskolen ønsker
med denne samling
at give eleverne et varigt minde
om deres første arbejde
inden for faget.
Første og andet års trykkerlærlinge
har forestået trykningen.*

Bogtrykfagets
Forskole
Aarhus tekniske Skole
Efteråret 1964